

**[Forsvarsministeren]**

erede kender forudsætningerne for den danske politik på dette område.

(Kort bemærkning).

**Jørgen Tved (FK):**

Jeg har to spørgsmål til forsvarsministeren – eller krigsministeren, eller hvad man nu siger.

Hvad er det, der virker skræmmende ved New Zealands eksempel? Kan det virke skræmmende for nogen borger, at krigsskibe er afløst af fredelige turistskibe? Det kan i hvert tilfælde ikke virke skræmmende på os. Vi ser hellere, at de, der ønsker at besøge os, kommer i fredelige turistskibe frem for i krigsskibe.

Og så vil jeg også spørge ministeren, om Danmark havde givet USA tilladelse til at benytte Thulebasen til atombombebærende fly som det, der faldt ned ved Thule. Også dengang havde vi en erklæret politik, som sagde, at Danmark skal være frit for atomvåben.

(Kort bemærkning).

**Jens Thoft (SF):**

Jeg synes, ministerens svar var interessant på to måder:

For det første blev det gjort fuldstændig krystalklart, at den danske regerings ønske eller den danske regerings holdning aldrig nogen sinde er blevet meddelt vore allierede i nogen officiel form. Vi har stadig væk ikke kunnet få oplyst, hvornår og i hvilken form det er blevet oplyst vore allierede, at vi ønsker, at de ikke medbringer atomvåben om bord på skibe under besøg i danske havne.

Ministeren kan vel ikke mene, at det, at udmærkede organer som Socialistisk Weekend eller Land og Folk eller Det fri Aktuelt eller måske endda Berlingske Tidende skriver, at vi har haft en debat i Folketinget, og at vi ikke ønsker, at der er atomvåben om bord på udenlandske skibe, er tilstrækkeligt til, at amerikanerne retter sig efter det? Er det ikke kutyme i internationalt samkvem, at man sørger for, at den slags går ad klart formelle kanaler og på en klart formel måde?

Ministerens svar heroppe dokumenterede, at noget sådant ikke er sket, og det dokumenterer derfor, at der er behov for en skærpelse. Denne skærpelse får vi nu, for hver eneste gang et skib skal have tilladelse til at gå ind i dansk havn, vil det nu blive meddelt den pågældende atomvåbenmagt, og det er jeg meget tilfreds med.

For det andet bekymrer det mig lidt, at det ikke gør spor indtryk på ministeren, at chefen for den amerikanske Stillehavsflåde bramfrit udtaler, at man da aldrig har respekteret det japanske ønske om atomvåbenfrihed, som er fuldstændig parallelt med det danske. Det bekymrer mig en lille smule og viser mig, at ministeren måske er mere naiv, end han burde have lov til at være.

(Kort bemærkning).

**Arne Melchior (CD):**

Hr. Jørgen Tved omtalte for et øjeblik siden landets forsvarsminister som forsvarsministeren »eller krigsministeren, eller hvad man nu siger«. Som om hr. Jørgen Tved var i tvivl om, hvad man siger! Hvis hr. Jørgen Tved ikke er klar over, at den minister i regeringen, der varetager det danske forsvar, har titel af forsvarsminister, burde han i det hele taget afholde sig fra at komme herop. Hensigten var jo tydelig nok.

Jeg forstår udmærket, at formanden ikke har følt, at der var mulighed for at skride ind, men som medlem af Tinget har jeg lov til at påpege, at jeg betragter omtalen enten som udslag af uvidenhed eller som en hån, som ikke skal passere upåtalte. Hr. Jørgen Tved har ingen som helst anledning til at fremstille sig selv som mere fredselskende end forsvarsministeren eller andre medlemmer af regering og Folketing.

(Kort bemærkning).

**Jørgen Tved (FK):**

Jeg er så fredelig, at jeg ikke ønsker at omgærde mig med atomvåben eller andre våben, og så kan jeg vel næppe udgøre nogen større trussel over for dem, jeg bevæger mig iblandt.

Det, der gjorde, at jeg var lidt i tvivl om, hvorvidt det var en krigsminister eller en forsvarsminister, vi havde, var ministerens meget krigeriske udtalelser. Men jeg har forstået, at der er andre her i Tinget, der har en lige så krigerisk indstilling.

**Forsvarsministeren (Collet):**

Hr. Jørgen Tved stillede mig et spørgsmål. Han spurgte: Hvad er der dog så skræmmende ved New Zealands eksempel? Det, der var skræmmende, i hvert fald skræmmende for regeringen, var, at situationen i New Zealand udviklede sig på en sådan måde, at landet nær-